

Regio-Amsterdam, etappe 13, Wormerveer - Krommenie

Verder gegaan waar we gisteren op de trein zijn opgestapt namelijk NS-station Wormerveer gaat de wandeling naar Krommenie via Krommeniedijk.

Hoe onze organisatie het heeft geregeld weet ik niet maar na vertrek liepen wij over een gezellige braderie in Wormerveer en of dat nu ter ere van onze voorbij komst was weet ik niet maar sfeervol was het wel. Wat je niet allemaal doet om het pelgrims tevreden te stellen 😊

Langs de rivier de Zaan, strikt genomen is de Zaan de door indijking verkregen waterloop tussen de 'Knollendam' ter hoogte van Oost- en Westknollendam in het noorden en de 'Zaandam' in het huidige Zaandam in het zuiden. Door het openen en sluiten van die twee dammen kon men de waterstand in de Zaan bij noord- en zuidwesterstorm reguleren. Door middel van sluisen aan beide zijden van de 'Zaandijk', als de Oostknollendammersluis (naar het Zwet), de Bartelsluis naar de Engewormer, de Gerrit Jan Honigsluis, de Mallegatsluis en de Papenpadsluis (naar de Westzanerpolder) stond de Zaan in verbinding met het 'veld', het weidelandschap ten westen en ten oosten van de Zaan dat reikte tot Westzaan en Oostzaan.

De Zaan is in het verleden de levensader van de streek geweest met daaraan honderden windmolens en veel fabrieken die zich voornamelijk op de levensmiddelen richten. Als laatste der industrieën is de cacao nog steeds nadrukkelijk aanwezig in beeld en geur. Natuurlijk komt de toverrijst nam Lassie nog steeds uit de streek gezien de mooie benaming op de fabriek die staat naast het café waar we gisteren zaten.

Lopend naar Westknollendam zie je aan de overkant nog de oude pakhuizen (in verval en gerenoveerd) en lopen we door fabriekscomplexen van grote omvang om uiteindelijk in het landelijke Westknollendam uit te komen waar we bij jachthaven Het Swaentje koffie gaan drinken.

De planning was losjes dus op ons gemak en na een Zaans kwartiertje gingen we weer verder

richting de Woudpolder in Krommeniedijk. Echter om daar te komen moesten we wel bij Molletjesveer met het trekpontje de Nauernarsche Vaart oversteken. Het pontje Molletjesveer heet officieel veerpont Krommenie-Wormerveer. Pontje Molletjesveer is een zelfbedieningspontje dat (langzaam) voortbeweegt met een groot wiel waarmee je het pontje mee langs een ketting trekt. Dat is doorgaans flink werken maar gelukkig werden de vrijwilligers aangewezen

dus voor de meeste van ons ging het soepeltjes 😊.

Langs de dijk richting het Almaardermeer komen we langs de molen de Woudaap, dit is een achtkante rietgedekte binnenkruier poldermolen. De molen is in 1864 vervijzeld. In 1951 is een elektromotor geplaatst, zodat de vijzel zowel door windkracht als elektrisch aangedreven kon worden. In 2008 is naast de molen een elektrisch gemaal geplaatst. Hotze de Roos liet zich door deze molen inspireren bij het schrijven van zijn Kameleon boekenreeks. In de boeken komt een poldermolen aan de "Polderdijk" genaamd De Woudaap voor, deze heeft echter in tegenstelling tot de echte een omloop. De Woudpolder is een kraamkamer voor vogels en terwijl we langs liepen vlogen de vogels ons letterlijk over onze hoofden om ons toch vooral maar af te leiden van de nesten waarin de jongen worden groot gebracht.

Verder langs de Markervaart komen we een halteplaats tegen waar we tegen een donativo drank kunnen nemen en onze mee gebrachte boterhammen nuttigen. De droog gemaakte sluis herinnert ons eraan dat tot 1984 hier boten vanaf de vaart de polder in konden worden gesluisd. Weer verder lopen we langs De Stierop, een scoutingcentrum waar de zeeverkeners hun vaardigheden kunnen beoefenen op het water.

Langs de oevers van het Almaarder-Uitgeestermeer lopen we in de volle wind en met dreigende wolken boven ons hoofd richting ons doel. We bereiken, gelukkig nog steeds droog, rond 14.00 uur Fort Kijk in Krommeniedijk waar de bourdon overdracht plaats vind aan de Regio Boven 't Y.

De wandelaars van Boven 't Y zijn nog aan de wandel wat ons de gelegenheid geeft om het oude fort, onderdeel van de Stelling van Amsterdam, te bekijken. Eenmaal allemaal aanwezig vindt de overdracht plaats en draagt Hans de bourdon over aan Ariane

met de wens dat ook zij veel loop plezier mogen hebben.

Na de overdracht gaat elke groep weer zijn eigen weg en wij vervolgen onze route via Krommeniedijk naar Krommenie.

Van onze zelfbenoemde dorpsgids krijgen we informatie over de oude panden waar we langs lopen om uiteindelijk aan te komen bij Café Atlantic waar we ons Café Saint Jacques houden en hiermee zit voor onze regio de wandelingen naar het Wad erop.

Weer richting het NS station Krommenie komen we langs de enige Jacobus afbeelding die in Krommenie aanwezig is. Op de plaats van de voormalige lagere Jacobusschool staat nu een appartementencomplex (Jacobushofje) en in de zijmuur is het originele beeld van de oude school ingemetseld. Uiteindelijk toch weer 20 km afgelegd!

Zoals door Hans verwoord hebben we 13 wandelingen georganiseerd met een totaal van ruim 250 km verdeeld over alle dagen van de week. We hebben veel verschillende pelgrims mogen verwelkomen en de sfeer was prettig en warm. We hebben gelopen in weer en wind en bij volle zon, alle weer types die je kunt verwachten in ons Noord-Hollands landschap.

